

ایران ورزشی

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیات مدیره: صادق حسین جباری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
- سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
- تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۵۴۱۱۳ • شماره: ۸۴۷۱۱۱۳۳
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • ۸۸۵۵۱۳۰۰ • ۸۸۷۴۶۵۸۳
- امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ • ۸۸۷۴۱۹۵۴
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

رئیس سابق فیفا خواستار پایان ریاست اینفانتینو

فیفا طی دهه‌های گذشته همواره با حواشی مختلفی روبه‌رو بوده است. بزرگ‌ترین بحران این سازمان در دوران ریاست بلاتر رخ داد؛ زمانی که رسوایی گسترده فساد در سال ۲۰۱۵، سرانجام او را پس از بیش از ۱۵ سال حضور در رأس فیفا مجبور به استعفا کرد. در آن پرونده، چندین مقام مرتبط با این نهاد با اتهام‌هایی مانند کلاهبرداری، اخاذی و پولشویی مواجه شدند و روند انتخاب میزبان جام‌های

جهانی ۲۰۱۸ و ۲۰۲۲ نیز زیر ذره‌بین قرار گرفت. پس از کنار رفتن بلاتر، جیانی اینفانتینو در سال ۲۰۱۶ ریاست فیفا را بر عهده گرفت، اما دوران مدیریت او نیز بدون انتقاد سبوری نشده است. در جام جهانی ۲۰۲۶، برخی تصمیمات اینفانتینو بار دیگر بحث‌برانگیز شد؛ از جمله لغو محرومیت فولارین-بالوگان، مهاجم تیم ملی آمریکا، پیش از دیدار مرحله یک‌هشتم نهایی مقابل

بلژیک.

بلاتر در واکنش به این اتفاق و دیگر مسائل مدیریتی فیفا، خطاب به اینفانتینو گفت: «فوتبال هرگز نباید به زمینی برای بازی‌های سیاسی تبدیل شود.» رئیس سابق فیفا اکنون معتقد است زمان تغییر در رأس این سازمان فرا رسیده و آینده ریاست اینفانتینو باید در کنگره بعدی فیفا در ماه مارس مشخص شود.

نیمکت خروس ها آماده برای زین الدین زیدان

بازگشت مرد در سایه

زیدان

نمی‌خواست با

حضور رسانه‌ای یا

اظهاری نظر هایش،

تمرکز دیدیه

دشان و تیم

ملی فرانسه را

به هم بزند یا به

سوزهای برای

حاشیه تبدیل

شود. همین

سکوت باعث

شد بازگشت

احتمالی او به

نیمکت فرانسه

بدون جنجال

باشد

گزارش ویژه

ایمان گودرزی

خبرنگار

زین الدین زیدان پنج سال از دنیای مربیگری دور بوده است، اما حالا نوبت او رسیده تا هدایت تیم ملی فرانسه را برعهده بگیرد. گاهی بعد از پایان یک همکاری طولانی، بهتر است مدتی فاصله ایجاد شود تا همه چیز دوباره ارزیابی شود. اما وقتی صحبت از زین الدین زیدان است، فوتبال فرانسه حاضر نیست بیشتر از این صبر کند.

دیدیه دشان یکی از مهم‌ترین چهره‌های تاریخ فوتبال فرانسه است؛ کاپیتان و سرمربی قهرمان جام جهانی که همیشه منافع تیم را به هر چیز دیگری ترجیح داد. هرچند فرانسه در جام جهانی ۲۰۲۶ با شکست مقابل انگلیس حذف شد، اما فدراسیون فوتبال فرانسه با قدرانی ویژه از سال‌ها خدمات او با دشان خداحافظی کرد. معمولاً جانشینی چنین مربی موفق کار آسانی نیست، اما زیدان یک استثناست.

تقریباً همه در فرانسه او را جانشین طبیعی دشان می‌دانند و انتظار می‌رود از اول سپتامبر کارش را آغاز کند. این اتفاق سال‌ها بود که پیش‌بینی می‌شد. هر زمان نتایج با سبک بازی دشان مورد انتقاد قرار می‌گرفت، نام زیدان مطرح می‌شد و حتی زمانی که دشان موفق بود و تیم را به فینال‌ها می‌رساند، همه می‌دانستند که دیر یا

زود این جایگزینی انجام خواهد شد. نکته جالب اینجاست که زین الدین زیدان، ۵۴ ساله، پنج سال است که از فوتبال حرفه‌ای دور بوده، اما این موضوع تقریباً هیچ نگرانی‌ای برای کسی ایجاد نکرده است. دلایل هم ساده است: او زیدان است و همین برای همه کافی به نظر می‌رسد.

اگر بخواهیم خیلی خلاصه او را معرفی کنیم، باید گفت زیدان یکی از بزرگ‌ترین فوتبالیست‌های تاریخ فرانسه است؛ بازیکنی که بسپاری او را بهترین فوتبالیست تاریخ این کشور می‌دانند، هرچند برخی از میشل پلاتینی یا کپلیان امبایه هم نام می‌برند. او نه تنها به خاطر توانایی‌های فنی، بلکه به خاطر شخصیت و جایگاهش، به یکی از نمادهای ماندگار فوتبال و فرهنگ فرانسه تبدیل شده است.

او به عنوان فرزند مهاجران شمال آفریقا، پیراهن تیم ملی فرانسه را به نماد امید تبدیل کرد. پس از قهرمانی در جام جهانی ۱۹۹۸، محبوبیتش به حدی رسید که تصویرش روی طاق پیروزی پاریس نقش بست و میلیون‌ها نفر شعار «زیدان رئیس جمهور» سر دادند؛ شعاری که شاید خیلی‌ها آن را جدی هم می‌گفتند. او اما آخرین بازی دوران حرفه‌ای خود، فینال جام جهانی ۲۰۰۶ را با اخراج به دلیل ضربه سر به حریفی که تحریک‌ش کرده بود، به پایان رساند؛ صحنه‌ای که هنوز یکی از ماندگارترین لحظات تاریخ فوتبال است.

زیدان بعد از دوران بازیگری هم موفقیت‌های بزرگی به دست آورد. او به عنوان سرمربی رئال مادرید، تیمش را به سه قهرمانی پیاپی لیگ قهرمانان اروپا رساند؛ افتخاری که هنوز تکرار نشده است. اما در پنج سال گذشته، زیدان از فوتبال فاصله گرفته است. او بیشتر وقتش را با خانواده می‌گذراند، زندگی آرامی دارد و فقط گاهی در بازی‌های خیریه یا برنامه‌های تبلیغاتی شرکت می‌کند. از زمان جدایی از رئال مادرید هم همچنان در اسپانیا زندگی می‌کند و حالا علاوه بر پدر بی‌سود، پدر بزرگ هم شده است.

با این حال، دوری او از فوتبال باعث نشده کسی درباره شایستگی‌اش برای هدایت تیم ملی فرانسه تردید داشته باشد. زیدان سال‌ها منتظر این فرصت ماند و حالا به نظر می‌رسد زمان نشستن او روی نیمکت خروس‌ها فرا رسیده است.

مستند «۱۹۷۴»، یک روز در حومه شهر، یکی از آثار معروف سینمایی فرانسه است. این فیلم که از جریان انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۹۷۴ ساخته شده بود، نزدیک به ۳۰ سال منتشر نشد و بعد از نمایش، به خاطر دسترسی نزدیکش به چهره‌های اصلی سیاست فرانسه مورد توجه قرار گرفت.

یکی از معروف‌ترین بخش‌های مستند مربوط به والری ژیسکار دستن است. او که در آن زمان کاندید انتخاباتی بود، در پاسخ به این سؤال که برای قطعی شدن پیروزی چه باید بکند، گفت: «هیچ کاری نکنم و هیچ حرفی نزنم.» به اعتقاد او، بهترین راه این بود که از هر اتفاقی با حاشیه غیرمنتظره دور بماند.

زین الدین زیدان هم از زمانی که در سال ۲۰۲۱ از مربیگری کنار رفت، تقریباً همین روش را در پیش گرفت. او عمداً از فوتبال و حاشیه‌هایش فاصله گرفت و در این مدت تقریباً هیچ اظهارنظری نکرد. با اینکه در جریان جام جهانی ۲۰۲۶ در آمریکا حضور داشت، سکوتش را حفظ کرد. دلیل اصلی حضورش هم حمایت از پسرش، لوکا زیدان، در دروازه تیم ملی الجزایر بود. هر چهار پسر زیدان فوتبالیست حرفه‌ای هستند و او می‌خواست در کنار خانواده، بازی‌های لوکا را از نزدیک ببیند.

زیدان نمی‌خواست با حضور رسانه‌ای یا اظهارنظرهایش، تمرکز دیدیه دشان و تیم ملی فرانسه را به هم بزند یا به سوزهای برای حاشیه تبدیل شود. همین سکوت باعث شد بازگشت احتمالی او به نیمکت فرانسه بدون جنجال باشد.

او همچنین در فینال جام جهانی حضور داشت و در جایگاه ویژه، کنار چهره‌هایی مانند تیموتی شالامی و کالی جنر، بازی را تماشا کرد.

اینکه زیدان در تمام دوران خداحافظی دیدیه دشان از تیم ملی فرانسه سکوت کرد و کنار ماند، نشان‌دهنده احترام و شخصیت او بود.

در فرانسه همه می‌دانستند که زیدان در سال‌های اخیر آماده نشستن روی نیمکت تیم ملی است. با این حال، هرچه انتقادها از سبک بازی دشان و طولانی شدن حضورش روی نیمکت بیشتر می‌شد، این موضوع گاهی برای او شرایط دشواری ایجاد می‌کرد. دشان پس از حذف فرانسه در جام جهانی ۲۰۲۶ درباره تصمیمش برای کناره‌گیری گفت: «خودم تصمیم گرفتم که زمان رفتن رسیده است؛ نه به خاطر خودم، بلکه به خاطر تیم

دشان و زیدان، با وجود موفقیت‌های

سعی شده بود و تیم ملی شایسته چنین شرايطی نبود.»

دشان و زیدان هم تیمی بودند و در برنامه‌های مختلف فوتبال فرانسه حضور داشته است.

اما زیدان جایگاه متفاوتی دارد. هر بار که در انتظار عمومی ظاهر می‌شود، توجه زیادی به خود جلب می‌کند. کاریزم‌های او به حدی است که حضورش برای بسیاری از هواداران، ترکیبی از جذابیت یک ستاره بزرگ و احترام به یک اسطوره ملی است.

از نظر فنی و تاکتیکی، بعد است با آمدن زیدان تغییرات بزرگی در تیم ملی فرانسه ایجاد شد.

فرانسه تیمی آماده و قدرتمند را از دشان تحویل می‌گیرد و زیدان نیازی ندارد همه چیز را از ابتدا بسازد. او پیش‌تر هم گفته بود که مهم‌ترین وظیفه یک مربی در تیم‌های بزرگ، حفظ آرامش و اعتماد به نفس بازیکنان است.

با این حال، انتظار می‌رود تیم تحت هدایت او فوتبال هجومی‌تر و جسورانه‌تری ارائه دهد. البته یک نکته جالب هم وجود دارد. تیم ملی فرانسه با نایک قرارداد دارد، در حالی که زیدان سال‌هاست با آدیداس همکاری می‌کند. به همین دلیل، هماهنگی در این زمینه نیازمند مدیریت دقیق خواهد بود.

همچنین پیش‌بینی می‌شود زیدان تغییرات زیادی در کادر فنی ایجاد کند. یکی از نام‌هایی که گفته می‌شود ممکن است به کادر او اضافه شود، فابین بارترز، دروازه‌بان سابق تیم ملی فرانسه و قهرمان جام جهانی ۱۹۹۸ است.

حالا، پس از پنج سال دوری از فوتبال، زیدان بار دیگر به مرکز توجه بازیگرده؛ اسطوره‌ای که قرار است تیم ملی فرانسه را وارد فصل تازه‌ای از تاریخ خود کند.

روایت

خدا حافظی تیلور پس از جام جهانی ۲۰۲۶

پایان میراث آنتونی

دور ۲۷ ساله پس از بیش از ۲۰ سال فعالیت و قضاوت در ۸۳۱ مسابقه، تصمیم گرفت از دنیای داوری خداحافظی کند.

آخرین مسابقه او، دیدار مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی بین اسپانیا و پرتغال بود؛ مسابقه‌ای که اسپانیا با گل دیر هنگام میکل مرینو، بر صفر پیروز شد و در نهایت نیز عنوان قهرمانی جهان را به دست آورد.

تیلور در طول ۱۶ فصل حضورش در لیگ برتر انگلیس، ۴۲۲ بازی را قضاوت کرد. او همچنین قضاوت فینال لیگ قهرمانان اروپا ۲۰۲۴ بین رئال مادرید و بوریسیا دورتموند را بر عهده داشت.

او در بیانیه خداحافظی خود گفت: «قضاوت در بالاترین سطح فوتبال یک افتخار بزرگ بود، اما این کار همیشه با فشار زیاد و زیر ذره‌بین بودن همراه است. حالا زمان آن رسیده که کنار بروم و فصل جدیدی از زندگی حرفه‌ای‌ام را آغاز کنم. می‌خواهم از صمیم قلب از دو کمک‌داورم، گری بسویک و آدام نان، همچنین همه همکارانم در داوری و تمام افرادی که در این سال‌ها کنارم بودند، تشکر کنم. اما پیش از همه، از خانواده و دوستانم سپاسگزارم که در تمام سختی‌ها و فداکاری‌های این حرفه همیشه حامی من بودند.»

تیلور در دوره جام جهانی، قطر ۲۰۲۲ و جام جهانی ۲۰۲۶، قضاوت کرد. او همچنین در یورو ۲۰۲۰ و یورو ۲۰۲۴ نیز از داوران حاضر در این رقابت‌ها بود.

در کارنامه او، قضاوت دو فینال جام حذفی انگلیس در سال‌های ۲۰۱۷ و ۲۰۲۰، فینال جام اتحادیه در سال ۲۰۱۵ و فینال پلی‌آف چمپیون‌شپ در سال ۲۰۱۸ نیز دیده می‌شود.

هاوارد وب، رئیس کمیته داوران حرفه‌ای فوتبال انگلیس، درباره تیلور گفت: «آنتونی در طول سال‌های فعالیتش بارها ثابت کرد که یکی از بهترین و موفق‌ترین داورانی است که فوتبال انگلیس به خود دیده است. اما ارزش او فقط به عملکردش در زمین محدود نمی‌شود.» او افزود: «حرفه‌ای‌گری، شخصیت و حمایتی که همیشه از همکاران و داوران جوان‌تر داشته، باعث شده به الگویی برای نسل جدید داوران تبدیل شود.»

داوری قاطع و شخصیتی قابل احترام؛ نگاهی به میراث آنتونی تیلور

تحلیل گرامرام اسکات، داور سابق لیگ برتر انگلیس / آنتونی تیلور مدت‌ها بود که برای بازیکنان انگلیس برنامه‌ریزی کرده بود. او دو سال پیش به همکاران و مسئولان داوری اعلام کرده بود که پس از جام جهانی ۲۰۲۶ سوت خود را کنار خواهد گذاشت.

تیلور همیشه چه در زمین و چه خارج از آن، شخصیتی قاطع داشت و به همین دلیل تصمیمش برای عمل به این وعده، کسی را غافلگیر نکرد.

گرامام اسکات، داور سابق لیگ برتر، می‌گوید اولین همکاری‌اش با تیلور به سال ۲۰۰۷ و دیدار پرتنش لسترشیتی و واتفورد برمی‌گردد؛ مسابقه‌ای که ۱۱ کارت زرد و یک درگیری دسته جمعی در آن ثبت شد.

با این حال، او تأکید می‌کند چنین مسابقات پر خاشیه‌ای در کارنامه تیلور کم بود. تیلور که پیش از ورود به داوری، افسر زندان بود، به خوبی می‌دانست چگونه نظم را در زمین حفظ کند، تنش‌ها را کنترل کند و احترام بازیکنان را به دست آورد. او به مرور زمان یاد گرفت که در بسیاری از درگیری‌های بازیکنان، به جای دخالت مستقیم، اجازه دهد خودش آرام شوند.

اسکات همچنین می‌گوید تیلور برای هر مسابقه با نهایت جدیت آماده می‌شد و همیشه برای همه بازی‌ها ارزش یکسانی قائل بود. به همین دلیل، رفتار ژوزه موریوس پس از فینال لیگ اروپا ۲۰۲۳، زمانی که در بارکینگ ورزشگاه به او توهین کرد، اتفاقی تأسف برانگیز بود.

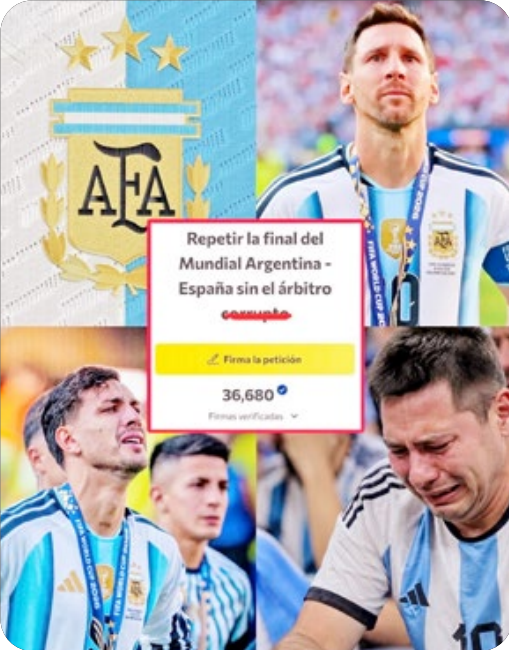
به گفته اسکات، تیلور همکار بسیار حمایت‌گری بود؛ قبل از هر مسابقه برای داوران دیگر پیام‌های دلگرم‌کننده می‌فرستاد، از داوران جوان حمایت می‌کرد و وقتی داور چهارم بود، همیشه پشتیبان همکارانش محسوب می‌شد.

او در پایان تأکید کرد که تیلور فقط یک داور بزرگ نبود، بلکه یکی از چهره‌های تأثیرگذار جامعه داوری انگلیس بود و دیوش در کلاس‌های آموزشی و اردوهای داوران به اندازه غیبتش در زمین مسابقه احساس خواهد شد.

عکس نوشت

1

هزاران هوادار آرژانتینی با راه‌اندازی طوماری از فیفا خواستار تکرار دیدار فینال جام جهانی مقابل اسپانیا شده‌اند. آنها معتقدند بازی باید با داور دیگری قضاوت می‌شد. برای این طومار تاکنون بیش از ۳۵٬۰۰۰ امضا جمع‌آوری شده و او در پایان تأکید کرد که تیلور فقط یک داور بزرگ نبود، بلکه یکی از چهره‌های تأثیرگذار جامعه داوری انگلیس بود و دیوش در کلاس‌های آموزشی و اردوهای داوران به اندازه غیبتش در زمین مسابقه احساس خواهد داد؟

2

بعد از بازگشت تیم ملی اسپانیا از آمریکا، گاو و قاپین رویز به زادگاه‌شان یعنی سویل رفتند و با استقبال عجیبی مواجه شدند. به طوری که در این شهر از این دو بازیکن با دو جعبه گوجه فرنگی تقدیر شد! در این شهر رسم است که از قهرمانان با یک جعبه گوجه فرنگی که محصول خودشان است به اندازه وزن فرد تقدیر می‌شود. گاو و رویز هم ابتدا روی ترازو رفتند و بعد به مقدار وزن‌شان گوجه جایزه گرفتند.

3

فیفا تمام قطعات چمنی را که از زمین فینال جام جهانی در پلنچرم رسمی خود برای فروش عرضه کرده بود، به فروش رساند. استقبال هواداران به قدری زیاد بود که موجودی این محصولات تنها چند ساعت پس از عرضه به پایان رسید. قطعات چمن فینال که درون محفظه‌های اکریلیک قرار گرفته بودند، با قیمت ۴۵۰ دلار فروخته شدند. نسخه‌های ویژه و محدود این یادگاری‌ها نیز تا ۳ هزار دلار فروخته شدند و نسخه از توپ رسمی مسابقات عرضه می‌شدند.

